

Lluïsa GRACIA i SOLÉ

LA TEORIA TEMÀTICA

Tesi Doctoral dirigida per la Dra. Gemma RIGAU i OLIVER

*Gemma
Riau*

Departament de Filologia Catalana
Facultat de Lletres
Universitat Autònoma de Barcelona

Bellaterra, desembre de 1986

7.1. UNA PROPOSTA D'ORGANITZACIÓ INTERNA DELS PAPERS TEMÀTICS
DES D'UN PUNT DE VISTA SEMÀNTIC

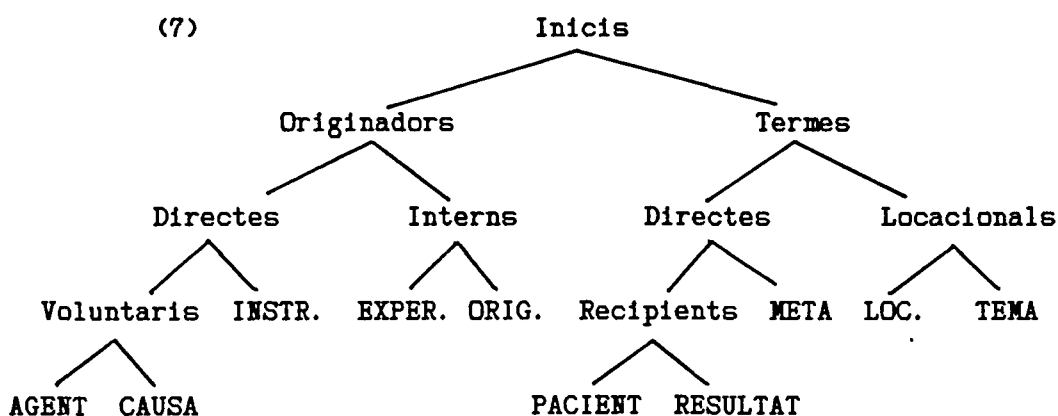
Que la teoria- θ , vista des d'un punt de vista estrictament semàntic, no pot ser una llista desordenada i inconnexa de papers- θ és una realitat que sembla molt evident. No és difícil establir relacions entre certs papers- θ i veure que entre d'altres hi ha incompatibilitats o complementarietat: que, mirat des d'un costat, dos papers- θ es poden assemblar molt i diferir molt d'un tercer i, en canvi, mirat d'una altra banda, les similituds canvien. Si els papers- θ indiquen relacions entre un element predicatiu i un argument, sembla comprensible que es puguin fer subgrups diferents segons el paràmetre que agafem com a base perquè en una relació es combinen molts aspectes.

El propòsit de la breu reflexió que exposarem a continuació no podria ser un altre que el d'aportar una opinió mínimament coherent per afegir a la llarga llista d'estudis que, directament o indirecta, han intentat de definir i de sistematitzar un dels punts més foscos d'aquest terreny tan relliscós que és la semàntica (sobre tot quan no es parla de quantificadors o de coses més "palpables").

Com ja havíem insinuat i com veurem després, sintàcticament, els papers- θ es poden dividir en dos grups segons si són assignats directament o composicionalment. Des d'una perspectiva semàntica, els criteris que ens poden servir per a classificar-los són nombrosos. Podríem basar-nos en els trets inherents que demanen als noms que han d'ocupar la posició, distingir, per exemple, els que demanen el tret animat dels que volen un nom abstracte, etc. Una altra possibilitat fóra d'agrupar-los segons el tret de selecció-s que el verb atorga a l'argument: papers- θ que es poden interpretar com a proposicions, com a llocs, etc. La nostra proposta, però, no es basarà en cap d'aquests trets dels receptors sinó en la relació mateixa que expressen els papers- θ , la manera com intervé l'argument que rep el paper- θ en

l'estat de coses (acció, procés, estat o situació) que descriu el predicat.

Suposem una organització com la que es mostra a l'esquema que reproduïm a (7), on la branca esquerra indica valor positiu i la branca dreta valor negatiu:

El resultat que es reflecteix en aquest arbre, inspirat en el que dona Peterson (1983) però amb valors diferents, en molts casos concorda amb algunes de les intuïcions que havíem esmentat en capítols anteriors: Causa i Agent eren papers- θ que sovint no era fàcil de distingir. A aquesta parella s'afegia l'Instrumental. També els Pacients i Resultats havíem vist que eren semblants en molts aspectes. A (7) aquestes similituds queden recollides gràficament amb prou claredat; són papers- θ que comparteixen molts trets, de vegades no és fins a l'últim nivell on es distingeixen. D'altra banda, Locatius i Temes han estat relacionats pel fet d'aparèixer sovint en una mateixa mena de predicats, segons certes anàlisis tradicionals (vg. Jackendoff (1972), per exemple). Potser el subgrup més estrany és el de l'Experimentador i l'Origen, però tampoc no és difícil trobar-hi certes semblances. Vegem, breument, com es pot justificar una organització com la que proposem, què volen dir les etiquetes que defineixen valors dels papers- θ , maneres de relacionar-se amb el predicat.

El primer valor que hem donat és *Inici*. Considerarem Inicis aquells arguments que s'entenen com a punt inicial d'un estat de coses; generalment, però no sempre, apareixen com a subjectes, sobretot quan el predicat és d'acció. Aquest valor ens diferencia els Agents, Causes, Instruments, Experimentadors i Orígens d'una banda, tots els Inicis, dels Pacients, Resultats, Metes, Locatius i Temes. Dintre dels Inicis, els *Originadors* seran els Inicis actius, els que representen el punt inicial que origina o causa un determinat estat de coses a *priori* controlable. Pertanyen a aquest grup els Agents, les Causes i els Instrumentals. Vegem-ne alguns exemples:

- (8) a. El policia perseguia els manifestants.
- b. La seva actitud va provocar una crisi a la Maria.
- c. La pilota va trencar el vidre.

Els arguments subratllats (Agent, Causa i Instrument, respectivament) són els elements inicials que causen l'estat de coses que expressa el predicat. Tots tres predicats (perseguir manifestants, provocar crisis i trencar vidres) són estats de coses (accions) a *priori* controlables, la qual cosa no vol dir que els arguments inicials forçosament siguin controladors.

Dintre d'aquests tres encara podem separar els que són Originadors *directes* (Agent i Causa) dels que no ho són (Instrumental). Mentre que els primers són "autosuficients", per dir-ho d'alguna manera, per a originar l'estat de coses, l'altre seria una causa mediata, no podria actuar amb independència (recordem la subordinació dels Instrumentals a l'existència d'un Agent que ja va assenyalar Gruber (1965)). Finalment, entre els Originadors directes podríem diferenciar els que poden actuar voluntàriament (Agents) dels que no poden (Causes).

Els Inicis no-Originadors, Orígens i Experimentadors, són Inicis no-actius en el sentit que no creen o provoquen una situació. Els *interns* (Experimentadors) seran els que són el punt inicial d'un

estat o procés que s'origina i s'esdevé en el mateix punt (sentiments) i els no-interns (Orígens) seran els punts inicials exteriors a l'estat de coses, la provenença de l'originador quan n'hi hagi o el lloc on s'inicia un estat de coses:

- (9) a. El nen estima la seva mare. (Experimentador)
- b. En Jaume venia de Blanes. (Origen)

Pel que fa als papers- θ que no són Inicis, es poden separar els que són *Termes* (Pacient, Resultat i Meta) dels que no ho són (Locatiu i Tema). Entenem per *Terme* l'argument que representa el punt final d'un estat de coses que impliqui un moviment, físic o abstracte (seguint una mica la idea de Jackendoff (1972) i (1976)). Dintre dels *Termes*, els *Directes* són els que reben d'una manera directa, immediata, les conseqüències de l'estat de coses:

- (10) a. Van saludar els veïns. (Pacient)
- b. El vidre es va trencar. (Pacient)
- c. El nen estimava la mare. (Pacient)
- d. Van construir un pont. (Resultat)
- e. Van provocar una crisi. (Resultat)

Els arguments subratllats de (10) són els primers termes que d'alguna manera "reben l'acció", per dir-ho amb termes ben tradicionals tot i que (10c) no indiqui cap acció. Els Pacients i els Resultats es diferenciaran perquè només els primers podran ser *Recipients* d'aquestes conseqüències: són els únics que tindran existència independent de l'estat de coses que descriu el predicat; els Resultats, en canvi, seran creats per l'estat de coses.

El *Terme* no-directe és la *Meta*: punt final que no rep les conseqüències de l'estat de coese (com a (11)) o que les rep en segon lloc, quan hi ha un altre *Terme* directe (com a (12)):

- (11) a. Anirem al Parc Güell.
- b. Tendia a la perfecció.

- (12) a. Volia enviar la carta a casa teva.
b. Vam regalar flors a la Maria.

Finalment, els papers- θ que no es poden considerar Termes són el Tema i el Locatiu. D'aquests dos, l'últim es pot qualificar de *Locacional*: l'argument entès com a punt (estàtic) exterior a qualsevol altre argument on s'esdevé l'estat de coses expressat pel predicat:

- (13) a. La Laura viu a Figueres.
b. El cel resplendeix d'estrelles.

Figueres i el cel són els punts, exteriors a la Laura i a les estrelles, on succeeix el que indica el predicat, que la Laura visqui i que les estrelles resplendeixin. El Tema tindria els mateixos trets que el Locatiu però no indicaria un punt exterior sinó més aviat l'element on s'esdevé un estat de coses sense que ell en sigui l'originador ni el terme:

- (14) a. La carta va arribar estripada.
b. En Joan té una casa.
c. La taula pesa deu quilos.

és evident que aquesta nostra proposta és absolutament provisional fins que els estudis semàntics sobre la teoria- θ no hagin avançat més. En aquell moment es podrà, i caldrà, revisar-la i, probablement, refer-la de cap a peus. No obstant això, ens ha semblat interessant oferir una primera versió de com poden anar les coses, si més no per fer palesa la necessitat de treballs més profunds en aquest sentit.

7.2. FORMALITZACIÓ DE LES RCE

Al capítol 1 havíem dit que el model de gramàtica que ens serviria de marc per a aquest treball diferia de l'anterior en dos aspectes que per a nosaltres eren fonamentals. D'una banda, les regles de reescriptura de la Teoria de la X' no contenien especificacions categorials sinó que es regien per uns principis generals que regulaven les possibilitats d'expansió de cada nus independentment de la seva categoria. Per un altre costat, les entrades lèxiques dels elements que podien assignar papers- θ incloïen (a més de la informació fonològica i semàntica) un nivell temàtic, la *graella- θ* , amb tots els papers- θ que podia i havia d'assignar. L'antic nivell de subcategorització estricta s'havia eliminat completament de les entrades lèxiques. Això implicava que l'estructura argumental d'un predicat s'havia de fer derivar de la seva *graella- θ* d'acord amb altres principis de la Gramàtica (el Principi de Projecció Ampliat, la Teoria del Cas, el Criteri- θ , etc.). Havíem acceptat la proposta de Chomsky (1984) --basada en treballs anteriors (Grimshaw (1979) i (1981) i Pesetsky (1982))-- segons la qual el pas del lèxic a la sintaxi, a l'estructura-P, es feia a través de les *Realitzacions Canòniques Estructurals* (RCE) que projectaven les exigències argumentals d'un element presents a la seva entrada lèxica en unes categories sintàctiques.

Més endavant, en el capítol 3, havíem discutit quin havia de ser el nivell sobre el qual es formulaven les RCE. Després de justificar la necessitat de diferenciar el nivell temàtic del nivell de selecció-s a les entrades lèxiques i de connectar-los de manera que cada tret de selecció-s anés lligat a un paper- θ , havíem arribat a la conclusió que les RCE es formulaven bàsicament sobre els papers- θ , però si aquests portaven un tret de selecció lligat, la RCE podia "veure" aquesta informació.

D'aquesta manera, l'estructura formal i categorial dels arguments d'un nucli assignador de paper- θ --informació que abans ens donaven els trets de subcategorització estricta-- ara es desprendran de la seva estructura temàtica: cada un dels papers- θ s'assignarà a un argument de la categoria i amb l'estructura que dicti la seva RCE.

Pel que fa a la posició on han de néixer aquests arguments, al nostre parer hi hauria diverses possibilitats per a decidir-ho. Una seria la de postular unes graelles- θ "ordenades" i estructurades. És a dir, haurien de reflectir l'estructura de constituents del predicat en estructura-P. Així, un verb com donar, per exemple, tindria una graella- θ com la de (15):

(15) [AGENT [PACIENT [META]]

El primer argument correspondria a l'argument extern (que si volíem podríem marcar d'alguna manera, subratllant-lo com feia Williams (1981), per exemple) i els altres dos serien interns però a nivells diferents: el Pacient seria pròpiament intern (depenent de V') i la Meta seria "menys intern" (depenent de SV). Aquesta proposta ha estat suggerida per Belletti - Rizzi (1985), però, malauradament, durant la conferència no van poder aprofundir més en la qüestió. El fet que el treball encara no estigui escrit no ens permet de valorar amb justícia la seva hipòtesi.

Una altra possibilitat seria la que s'ha acceptat tradicionalment: marcar l'argument extern i deixar tots els altres al mateix nivell. En aquest cas, la graella- θ de donar seria la de (16):

(16) [AGENT, PACIENT, META]

L'Agent correspondria a l'argument que neix a la posició de subjecte i els altres dos serien interns a SV. La diferència entre l'un i l'altre s'hauria de desprendre de les pròpies RCE conjuntament amb altres principis de la Gramàtica (el Filtre de Cas i el Principi de Resistència al Cas, especialment).

Una tercera solució consistiria a donar simplement una llista inordenada de papers- θ sense fer cap mena de distinció. Semblantment al que proposàvem per a la segona hipòtesi, cada argument apareixeria al seu lloc seguint altres principis independentment justificats dintre de la teoria gramatical i, potser, l'argument extern es podria deduir d'una "jerarquia temàtica" com ara la de Jackendoff (1972) o bé d'una regla a l'estil de la regla de "subjectivització" de Fillmore (1968). Intentem d'aprofundir en les dues darreres possibilitats.

Una de les coses que ens podria servir a l'hora de decidir la posició on ha de néixer un determinat argument és saber de quina manera s'assigna habitualment aquell paper- θ . En capítols anteriors, seguint una idea de Rizzi (1985, pp.84-85), havíem insinuat la conveniència de distingir entre papers- θ assignats directament i papers- θ assignats composicionalment. Recordem el que havíem dit al segon capítol sobre l'assignació composicional de paper- θ i completem-ho amb les altres observacions que hem anat fent al llarg de tot el treball.

Dèiem que un argument rebia el paper- θ composicionalment quan el paper- θ era determinat per l'element lèxic (categoria de nivell zero) que el seleccionava però que no el regia i era assignat per un altre element que complia els requisits de recció necessaris. Així, el subjecte rebia el paper- θ determinat pel verb (present a la seva entrada lèxica) del nus SV que és el que estructuralment l'hi podia assignar, el rector. Per als complements preposicionals, el verb determinava el paper- θ i l'assignava la preposició que regia el SN que l'havia de rebre. Cal remarcar, després del que hem vist en els darrers capítols, que en el cas dels complements preposicionals poden passar dues coses. Una és que la preposició "contribueixi" a l'assignació del paper- θ des d'un punt de vista semàntic i no només estrictament estructural, i l'altra és que la preposició sigui "semànticament neutra" i es limiti a traspassar el paper- θ del verb al SN. A (17) tenim un exemple de cada mena: a (17a) la preposició conté informació temàtica, a (17b) és neutra:

- (17) a. En Joan va venir de la platja molt cansat.
b. En Pau es va recordar de la seva mare.

Haviem dit que en tots dos casos la preposició era bàsica, ja era present a l'estructura-P, però d'una manera molt intuïtiva ja vèiem que hi havia una diferència clara entre el valor que tenia a (17a) i el de (17b). Una manera de controlar i d'indicar aquesta informació seria, seguint l'esperit del treball de Roeper (1984), considerar que les preposicions poden portar índexs temàtics i que aquests índexs, quan el complement és regit pel verb, han de coincidir amb el paper- θ que el verb assigna a aquell argument. Així, a (17a) el verb venir demanaria un Origen i la preposició de aniria marcada amb un tret "Origen". El paper- θ el podria assignar la preposició perquè coincideix amb el seu tret. És en aquest sentit que podem dir que la preposició "contribueix" a assignar el paper- θ no només estructuralment sinó també semànticament. A (17b), en canvi, el verb portaria a la seva graella- θ un paper- θ Tema. Com que no pot assignar Cas (en aquesta ocasió perquè el clíctic l'ha absorbit, altres vegades perquè el verb està marcat com a intransitiu (parlar (de), gaudir (de)) el complement ha d'aparèixer com un SP. La preposició que introdueix els Temes, però, és diferent de l'altra. Aquí no porta cap índex temàtic, i així s'explica la diferència que intuïtivament es percep entre els dos complements preposicionals de (17). L'assignació continuarà essent estructuralment composicional, perquè la preposició transmet el paper- θ del verb al SN, però semànticament és transparent, no conté cap tret ni cap mena d'informació temàtica.

Com ja hem vist, per la Condició sobre els Dominis d'Extracció de Huang (1982) només es podien extreure elements d'un nus marcat- θ "lèxicament" (o "directament", com dèiem nosaltres). Ni a (17a) ni a (17b) els SPs no creaven dominis d'extracció, d'on es dedueix que n'hi ha prou amb la composicionalitat estrictament estructural per a impedir el moviment. Ara, a la llum d'aquestes reflexions, des d'un punt de vista estrictament semàntic, parlarem de papers- θ assignats composicionalment per referir-nos als que són determinats per un nucli

i assignats per un altre element que d'alguna manera té o recull trets temàtics: el dels SPs introduïts per preposicions amb índexs ("no-transparents", com a (17a)), el de la posició de subjecte (assignada estructuralment pel SV que ha heretat, via transmissió com proposava Jayaseelan, el paper- θ que determina el verb per al seu argument extern, etc. Si el paper- θ el determina un element i l'assigna aquest mateix element o un altre sense cap tret temàtic (una preposició transparent, per exemple), parlarem d'assignació directa.

Els papers- θ que són assignats directament són el Tema, el Pacient i el Resultat. Els assignats composicionalment són l'Agent, l'Experimentador, la Causa, l'Instrumental, el Locatiu, l'Origen i la Meta. Si tenim en compte que l'assignació directa per excel·lència és la d'un element que determina el paper- θ a un seu argument que regeix, el verb a la posició de l'objecte, per exemple, podrem deduir immediatament que si a l'entrada lèxica d'un verb apareix un Tema, un Pacient o un Resultat, aquest argument s'haurà de generar a la posició dominada directament per V'. Després, el fet que aparegui amb la forma de SN o de SP (fixem-nos que serà sempre una "preposició transparent") ja dependrà d'altres qüestions, bàsicament de si el verb pot assignar alguna mena de Cas o no.

Els arguments amb altres papers- θ , els que hem dit que eren assignats composicionalment, podran néixer a qualsevol posició, dependrà, entre altres coses, de les seves RCE. Si és un SP tant podrà néixer sota V' com sota SV, mai, però, a la posició de subjecte. Si és un SN, en canvi, es generarà a qualsevol posició que no sigui la d'objecte (rebrà el paper- θ directament): a la de subjecte li arribarà paper- θ del SV i si neix sota SV el rebrà de V' (o d'un altre nus SV si admetem estructures inicials amb un nus SV sota d'un altre).

Després d'un estudi tan limitat com el que hem fet, voler descriure tot el sistema de RCE del català seria una pretensió tan fora de les nostres possibilitats com els vells intents de formular "gramàtiques generatives" d'una llengua particular. És obvi que havent

centrat la nostra atenció només als papers- θ de dues posicions, la del subjecte i la de l'objecte, i encara d'una manera no exhaustiva, ara no podem pretendre de donar una visió completa i particularitzada de tots els mecanismes que en cada cas ens explicaran el pas del lèxic a la sintaxi. No obstant això, ens sembla útil presentar una proposta i unes pautes d'anàlisi el resultat de les quals en cap cas no es podran considerar definitives però sí que podran prendre's com a base per a estudis posteriors que les hauran de primfilar i de completar.

Comencem amb els papers- θ assignats directament. Hem dit que són els que reben els arguments que neixen a la posició d'objecte. El nucli els assigna directament o bé a través d'una preposició transparent, sense índex. Els papers- θ són Pacient, Resultat i Tema. Una RCE comuna a tots tres serà SN. Si el paper- θ pot portar el tret semàntic <+proposicional>, com en el cas dels Resultats i dels Temes, tindran també la possibilitat de realitzar-se com a F'. En aquest cas, com veïem al capítol 3, la tria de l'element a COMP dependrà d'un altre tret semàntic (<Q>, <En> o <E>). Si no s'especifica cap d'aquests trets voldrà dir que l'argument tindrà valor proposicional però no es podrà realitzar com a F', haurà de ser un SN (recordem que la Teoria del Cas no ens servia per a distingir els verbs que admeten SN i F dels que només admeten SN: en qualsevol Cas la posició havia de rebre Cas).

Els Temes (i potser també els Pacients, si són certes les conclusions a què hem arribat en els capítols precedents) poden aparèixer amb forma de SP encapçalat per *de*. Aquesta preposició, però, no portarà cap tret temàtic, de manera que no bloquejarà l'assignació del paper- θ però tampoc no hi aportarà res. Quan hem de realitzar un Tema com a SN o com a SP? El cas més clar és el del SP: només serà possible quan la posició no pugui rebre Cas. Però no sempre que una posició d'objecte no rep Cas el Tema equival a un SP: en una posició sense Cas també hi pot néixer un SN (o una F'). Vegem-ho més detalladament.

Deixant de banda els casos amb Temes oracionals (si tenen el tret <+proposicional>), si a l'entrada lèxica d'un verb hi ha un paper- θ Tema i el verb assigna Cas a la posició d'objecte (informació que també haurà d'incloure l'entrada lèxica), el Tema només es podrà realitzar com a SN: no podrà ser SP perquè es violaria el Principi de Resistència al Cas. Aquest seria el cas dels SNs que neixen a la posició d'objecte dels verbs com desitjar, recordar o tenir i dels subjectes superficials no-agentius de verbs del tipus d'anar que assignen Cas inherent partitiu a aquesta posició. Si, en canvi, el verb no assigna cap Cas a aquesta posició, el Tema pot ser un SN o bé un SP (=de+SN). Suposem que podem realitzar-lo lliurement de qualsevol de les dues maneres i vegem si les construccions mal formades es poden excloure per altres principis de la gramàtica.

Els verbs amb un argument Tema que no assignen Cas a la posició d'objecte poden tenir la posició de subjecte temàtica (com gaudir o parlar (de)) o no-temàtica (com pesar o preocupar). En el primer cas hi haurà un paper- θ Agent o Experimentador que correspondrà a l'argument extern (aquests papers- θ s'assignen composicionalment i, per tant, no es poden generar sota V'). L'única possibilitat per al Tema serà la de néixer com a SP: si naixés com a SN a la posició d'objecte no podria rebre Cas i no es podria moure a la de subjecte perquè ja estaria ocupada. El Filtre de Cas exclouria les realitzacions SN dels Temes d'aquests verbs.

Considerem ara els verbs que no assignen cap mena de Cas a la posició d'objecte i tampoc no assignen paper- θ a la de subjecte. Són verbs com pesar i preocupar. A més de l'argument Tema, aquests verbs tenen un altre argument, Locatiu (o Mesura) i Experimentador, respectivament, que és el que rep el Cas. Si reben Cas, no es poden desplaçar a la posició de subjecte i, per tant, aquesta posició l'haurà d'omplir l'altre argument, el que no pot rebre Cas a la seva posició originària: el Tema. Si aquest Tema es realitzés com a SP, el moviment seria impossible i la posició de subjecte quedaria buida. Ara seria el Principi de Projectió Ampliat el que rebutjaria una realització incorrecta del Tema.

Recordem que en un altre cas semblant, el del verb resplendir que veïem al capítol 5, un Pacient (o Tema) podia realitzar-se com a SP (de+SN) quan el verb no assignava Cas a la posició d'objecte ni paper- θ a la de subjecte, perquè aquesta darrera posició es podia omplir amb un element Locatiu de l'ELC:

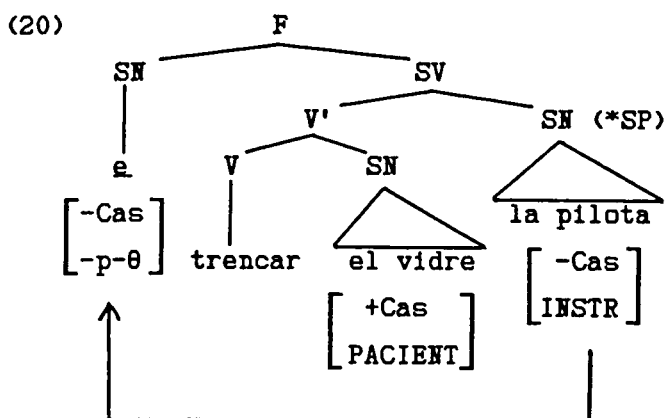
(18) El cel resplendeix d'estrelles.

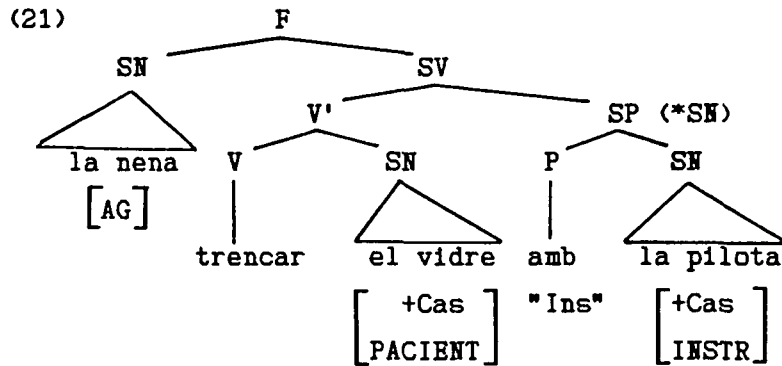
Pel que fa als papers- θ que són assignats composicionalment a arguments seleccionats (deixem, doncs, de banda tots els complements no-regits), els podríem dividir en dos grups: els que són generalment SNs i els que són SPs. Els primers corresponen als Agents, Experimentadors, Causes i Instrumentals, que naixeran a la posició de subjecte ([SN,F]) si és una posició temàtica, o a la posició interna a SV si la de subjecte no és temàtica. Els que són SPs (Locatiu, Meta i Origen) es generaran sota V' (si no hi ha cap altre argument que hagi d'ocupar aquesta posició) o sota SV si la posició interna a V' ja és plena. Vegem-ne tot seguit alguns exemples.

Els Agents, Experimentadors i Causes de verbs amb la posició de subjecte temàtica no presenten cap problema. Seran SNs que s'originaran sota el nus F (són els subjectes de verbs com assassinar, estimar i originar). Si la posició de subjecte no és temàtica (o l'Agent no és l'argument extern d'un predicat abstracte causa, seguint la proposta de Hale - Keyser (1985) que hem presentat al capítol 5), aquests papers- θ es realitzaran com a SNs dominats per SV. Un exemple d'Agent (SN) sota SV és el que ja hem donat repetidament d'alguns subjectes superficials de verbs com anar o venir. Experimentadors interns a SV són els objectes dels verbs psicològics com preocupar de què hem parlat abans, sempre segons l'anàlisi de Belletti - Rizzi (1985). Pel que fa a les Causes i als Instrumentals no-externs, recordem que havíem dit que provenien de l'ELC del verb. En cap moment, però, no ens havíem definit sobre el punt on s'havien de generar en estructura-P. La nostra proposta és que, com en els casos anteriors, neixin sota SV. Així, un verb com trencar assigna Cas a la posició

d'objecte però té una graella- θ monàdica, amb un argument Pacient que és el que naixerà a [SN, V']. Com que necessita un subjecte i la graella- θ no té cap element que pugui ocupar aquesta posició, l'ha d'anar a buscar a un altre lloc. Una de les possibilitats que havíem vist, seguint Hale - Keyser (1985), era la inserció d'un predicat abstracte *causa* amb el seu argument extern al nivell de l'ELC. La nova entrada fruit d'aquesta regla ja tindria argument extern. L'altra solució que apuntàvem era que l'Instrumental de l'ELC es projectés a la graella- θ . En aquest cas suposarem que neix a la posició germana de V'. Com que no pot rebre Cas perquè ja el rep el [SN, V'], s'haurà de moure a la posició de subjecte que neix buida. Notem que l'única realització possible per a aquests Instrumentals és la de SN: si fos un SP no es podria moure i el Principi de Projecció Ampliat rebutjaria una frase sense subjecte (l'objecte tampoc no podria ocupar aquest lloc perquè rebria Cas). Cal remarcar que si l'Instrumental apareix quan ja hi ha un Agent només pot realitzar-se com a SP (*amb+SN*): si no portés preposició no podria rebre Cas i es violaria el Filtre de Cas perquè no es podria traslladar a la posició preverbal que ja estaria ocupada per l'Agent. Ho podem veure gràficament a (20) i a (21), que corresponen a les estructures-P de les frases de (19):

- (19) a. La pilota va trencar el vidre.
 b. La nena va trencar el vidre amb la pilota.

Els altres papers- θ que s'assignen composicionalment són els Locatius, els Orígens i les Metes. Quan un verb conté un d'aquests papers- θ la RCE habitual és SP. A diferència de la preposició *de* que introdueix de vegades els Temes, les que encapçalen aquests arguments portaran un índex que coincidirà amb el paper- θ que "contribueixin" a assignar. Així, *en* (i de vegades *a*, però ara no entrarem en els casos en què és possible l'alternança) portarà un índex "Locatiu"; *a* anirà marcada amb "Meta" i *de* amb "Origen". Si la graella- θ del verb no conté cap paper- θ que s'hagi de realitzar sota V' (Tema, Pacient o Resultat), els SPs naixeran sota V':

- (7) a. En Jordi va anar a Girona.
 b. La Maria viu en aquesta casa.
 c. La Carme va tornar de Roma.

Si, en canvi, el verb ja té la posició d'objecte ocupada, el SP naixerà sota SV:

- (8) a. Van enviar els fills als Estats Units.
 b. Van inscriure el fill en el registre.
 c. Van allunyar les criatures del perill.

L'únic cas en què aquests papers- θ es realitzen com a SNs serà quan el verb no disposi de cap més argument per a ocupar una posició que necessita tenir plena per a no violar altres principis de la gramàtica. Vegem-ne dos exemples:

(9) a. En Pau va baixar les escales. (Loc.)

b. La seva cara irradiava felicitat. (Origen)

A (9a) l'únic paper- θ que té el verb a la seva graella- θ és l'Agent, segons el que havíem dit al capítol 6. Si el verb adopta un valor transitiu, cal que hi hagi un altre argument que ompli la posició d'objecte i pugui rebre el Cas. Segons Hale - Keyser (1985) aquest argument prové de l'ELC i és el Locatiu. A (9b) el verb irradiar assigna, a més de l'Origen, un Pacient (o Tema). En la seva versió transitiva necessita un SN objecte que rebí el Cas: el Pacient. L'altre paper- θ haurà d'ocupar, en un determinat moment, la posició de subjecte. Com que aquest argument haurà de néixer en una posició que rep el paper- θ composicionalment, l'Origen serà adequat. Notem que en cap d'aquests dos casos, amb baixar i amb irradiar, encara que l'argument neixi sota SV no podrà ser SP perquè en el primer el Cas del verb no es podria assignar i en el segon es bloquejaria el moviment a la posició de subjecte i, per tant, es violaria el Principi de Projectió Ampliat.

Amb tot això podem dir que, efectivament, el pas del lèxic a la sintaxi, a l'estructura-P, es possible fer-lo a través de les RCE formulades sobre els papers- θ i els trets de selecció que portin lligats. Hem presentat només alguns exemples de com pot funcionar el procés. El nostre estudi no ha estat, ni de bon tros, exhaustiu, però creiem que pot ser la base d'investigacions posteriors. El camí que queda per recórrer és encara molt llarg. La nostra intenció ha estat, simplement, la d'obrir unes portes que havien estat massa temps tancades: les que ens han de permetre l'accés al bosc sintàctic des del camp del lèxic. I, com deia Plató,

(...) és possible que sigui així, però també que no ho sigui. Cal doncs estudiar-ho coratjosament i bé, sense acceptar res fàcilment --encara ets jove i estàs en una bona edat-- i, després d'examinar-ho, si has trobat una solució, comunica-me-la."

(Plató: *Cràtil*)

BIBLIOGRAFIA

- ALCINA, Juan - José Manuel BLECUA (1975): *Gramática Española*. Ariel, Barcelona.
- ALCOVER, Antoni M. - Francesc de B. MOLL (1975): *Diccionari Català, Valencià, Balear*. Palma de Mallorca, 1978² (10 vol.). [Citat com DCVB.]
- ALISOVA, Tatiana (1970): *Strutture semantiche e sintattiche della proposizione semplice in italiano*. Studi di Grammatica Italiana pubblicati dall'Accademia della Crusca. Sansoni, Firenze.
- ALLEN, W.S. (1964): "Transitivity and Possession", *Language*, 40 (pp. 337-343).
- ANDERSON, John M. (1977): *On Case Grammar*. Croom Helm, London.
- ANDERSON, Mona (1979): *Noun Phrase Structure*. Tesi doctoral, University of Connecticut.
- AOUN, Joseph - Dominique SPORTICHE (1982): "On the Formal Theory of Government", *The Linguistic Review*, 2/3 (pp.211-236).
- ARGENTE, Joan A. (1976): "Un exercici d'anàlisi transformacional entorn del pronom *en*", a Sánchez de Zavala (ed.) (1976) (pp. 13-58).
- ARONOFF, Mark (1976): *Word Formation in Generative Grammar*. The MIT Press, Cambridge, Mass.
- BACH, Emmon - Robert HARMS (eds.) (1968): *Universals in Linguistic Theory*. Holt, New York.
- BADIA, Antoni M. (1962): *Gramática Catalana*. Gredos, Madrid. (2 vol.)
- BAKER, C.L. - J. MCCARTHY (eds.) (1981): *The Logical Problem of Language Acquisition*. The MIT Press, Cambridge, Mass.
- BARTRA, Anna (1984): "Alguns Sintagmes Agents excepcionals", *Estudis Gramaticals*, 1. Universitat Autònoma de Barcelona (pp.7-25).
- BARTRA, Anna (1985): *Qüestions de la sintaxi d'ordre*. Tesi Doctoral, Universitat Autònoma de Barcelona.
- BARTRA, Anna (1986): "Encara n'hi ha més. (Entorn de *en* i alguns SNs Genitius)". Ms. Universitat Autònoma de Barcelona. [Apareixerà a *Els Marges*].

- BATTAGLIA, Salvatore - Vincenzo PERNICONE (1979): *Grammatica Italiana*. Loescher, Torino.
- BELLETTI, Adriana (1981): "Frase ridotte assolute", *Rivista di Grammatica Generativa*, 6 (1984) (pp. 3-32).
- BELLETTI, Adriana (1985): "Unaccusatives as Case Assigners". Ms. MIT/Scuola Normale Superiore, Pisa.
- BELLETTI, Adriana - B. LEVIN (1985): "Investigations in Subcategorization, Optional Arguments, ...". Presentació al 'Lexicon Seminar' MIT, Cambridge, Mass.
- BELLETTI, Adriana - Luigi RIZZI (1981): "The Syntax of *ne*: Some Theoretical Implications", *The Linguistic Review*, 1/2 (pp.117-154).
- BELLETTI, Adriana - Luigi RIZZI (1985): "Psych-Verbs and Th-Theory". Conferència a la *Round Table on Syntax*. Scuola Normale Superiore, Pisa. Settembre 1985.
- BELLO, Andrés (1847): *Gramática de la Lengua Castellana*. EDAF, Madrid, 1978.
- BENNIS, Hans - W.U.S. van LESSEN KLOEKE (eds.) (1983): *Linguistics in the Netherlands, 1983*. Foris, Dordrecht.
- BENVENISTE, Émile (1960): "être et avoir dans leurs fonctions linguistiques", a Benveniste (1966) (pp. 187-207).
- BENVENISTE, Émile (1966): *Problèmes de Linguistique Générale*, 1. Gallimard, Paris.
- BERRETTONI, Pierangiolo (1974): "Vedere e fatti connessi", *Studi e Saggi Linguistici*, XIV (pp. 115-151).
- BERRETTONI, Pierangiolo (1979): "Sull'interpretazione localista dei verbi di sensazione", *Studi e Saggi Linguistici*, XIX (pp.233-254)
- BERRETTONI, Pierangiolo (1982): "Aspetto verbale e viaggi temporali. Sul contenuto semantico dell'aspetto progressivo", *Studi e Saggi Linguistici*, XXII (pp.49-117).
- BERTINETTO, Pier Marco (1981): "Il carattere del processo (*Aktionsart*) in italiano. Proposte, sintatticamente motivate, per una tipologia del lessico verbale", a *Tempo verbale. Strutture quantificate in Forma Logica*. Accademia della Crusca, Firenze, 1981.
- BLINKENBERG, Andreas (1960): *La transitivité en Français Moderne*. Copenhague.

- BORER, Hagit (1980): "Empty Subjects in Modern Hebrew and Constraints on Thematic Relations", *NELS*, 10 (pp.27-37).
- BORER, Hagit (1983): *Parametric Syntax*. Foris, Dordrecht.
- BORER, Hagit (1984): "The Projection Principle and Rules of Morphology", *NELS*, 14 (pp.16-33).
- BRÉAL, Michel (1924): *Essai de Sémantique*. Slatkine Reprints. Ginebra
- BRESNAN, Joan (1972): *Theory of Complementation in English Syntax*. Tesi doctoral, MIT.
- BRUCART, Josep M. (1984): *La elipsis en español*. Tesi Doctoral, Universitat Autònoma de Barcelona.
- BRUCART, Josep M. - Lluïsa GRACIA (1985): "I sintagmi nominali senza testa". Ms. Universitat Autònoma de Barcelona. [Apareixerà a *Rivista di Grammatica Generativa*].
- BURZIO, Luigi (1981): *Intransitive Verbs and Italian Auxiliaries*. Tesi doctoral, MIT. [Publicat a The MIT Press, Cambridge, Mass.].
- CABRÉ, M. Teresa - Gemma RIGAU (1986): *Lexicologia i Semàntica*. "Manuals de Llengua Catalana", Biblioteca Universitària, 3. Enciclopèdia Catalana, Barcelona.
- CANO AGUILAR, Rafael (1981): *Estructuras sintácticas transitivas en el español actual*. Gredos, Madrid.
- CARLSON, Greg (1984): "Thematic Roles and Their Role in Semantic Interpretation", *Working Papers in Linguistics*, 1. Trondheim (pp. 13-28).
- CARLSON, Greg (1984b): "Thematic Roles and Their Role in Semantic Interpretation", *Linguistics*, 22 (pp.259-279).
- CARLSON, Greg - Thomas ROEPER (1980): "Morphology and Subcategorization: Case and the Unmarked Complex Verb", a Hoekstra, van der Hulst i Moortgat (eds.) (1980) (pp. 123-164).
- CARRIER-DUCAN, Jill (1985): "Linking of Thematic Roles in Derivational Word Formation", *Linguistic Inquiry*, 16/1 (pp.1-34).
- CATTELL, Ray (1983): "θ-role assignment in predicational nominal constructions". Ms. University of Newcastle, New South Wales.
- CHOMSKY, Noam (1965): *Aspects of the Theory of Syntax*. The MIT Press, Cambridge, Mass. (Citem per la trad. castellana a Aguilar, Madrid, 1970).
- CHOMSKY, Noam (1970): "Remarks on Nominalization", a R. Jacobs - P. Rosenbaum (eds.) (1970) (pp. 184-221). (Citem per la trad. castellana a Sánchez de Zavala (comp.) (1974) (pp.133-187)).

- CHOMSKY, Noam (1972): "Deep Structure, Surface Structure and Semantic Interpretation", a Chomsky (1972b) (pp. 62-119). (Citem per la trad. castellana a Sánchez de Zavala (comp.) (1974) (pp.276-333)).
- CHOMSKY, Noam (1972b): *Studies on Semantics in Generative Grammar*. Mouton, The Hague.
- CHOMSKY, Noam (1980): "On Binding", *Linguistic Inquiry*, 11/1 (pp.1-46).
- CHOMSKY, Noam (1981): *Lectures on Government and Binding*. Foris, Dordrecht.
- CHOMSKY, Noam (1982): *Some Concepts and Consequences of the Theory of Government and Binding*, The MIT Press, Cambridge, Mass.
- CHOMSKY, Noam (1984): *The Knowledge of Language*. Ms. MIT. [Publicat a Praeger, New York].
- CINQUE, Guglielmo (1981): "Sulla nozione di 'soggetto di sintagma nominale' in italiano", *Cultura Neolatina*, XLI (pp.555-570).
- CLARK, Eve V. (1978): "Locational: Existential, Locative, and Possessive Constructions", a J.H. Greenberg (ed.) (1978) (pp. 85-126)
- COMRIE, Bernard (1978): "Ergativity", a Lehmann (ed.) (1978) (pp. 329-394).
- COMRIE, Bernard (1981): *Language Universals and Linguistic Typology*. Basil Blackwell, Oxford.
- CONTRERAS, Heles (comp.) (1971): *Los fundamentos de la Gramática Transformacional*. Siglo XXI, México, 1974³.
- CONTRERAS, Heles (1978): *El orden de palabras en español*. Cátedra, Madrid.
- COROMINES, Joan (1971): "La passiva pronominal és generalment correcta i sovint no ho és la passiva amb ésser", a Coromines (1971) (pp. 77-82).
- COROMINES, Joan (1971): *Lleures i converses d'un filòleg*. Club Editor, Barcelona, 1974⁴.
- CULICOVER, Peter, et al. (eds.) (1977): *Formal Syntax*. Academic Press, New York.
- DANEŠ, F. (1968): "Some Thoughts on the Semantic Structure of the Sentence", *Lingua*, 21 (pp.55-69).
- DAVIS, Lori Jo (1984): *Arguments and Expletives: Thematic and Non-thematic Noun Phrases*. Tesi doctoral, University of Connecticut.

- DCVB: vg. Alcover - Moll (1975)
- de GROOT, Casper (1983): "Typology of State of Affairs", a Bennis - van Kloeke (eds.) (1993) (pp.73-81).
- DEMONTE, Violeta (1985): "Remarks on Secondary Predicates: C-command, Extraction and Reanalysis". Ms. Universidad Autónoma de Madrid.
- DEVOTO, Giacomo - Gian Carlo OLI (1971): *Dizionario della Lingua Italiana*. Le Monnier, Firenze, 1983¹⁵.
- DGLC: vg. Fabra (1932).
- DIK, Simon C. (1978): *Functional Grammar*. North-Holland. (Citem per la trad. castellana a SGEL, Madrid, 1981).
- DIXON, R.M.W. (1979): "Ergativity", *Language*, 55 (pp.59-138).
- DUE: vg. Moliner (1975).
- ELLIOTT, D. (1971): *The Grammar of Emotive and Exclamatory Sentences in English*. Tesi doctoral, The Ohio State University, Columbus.
- ELLIOTT, D. (1974): "Toward a Grammar of Exclamations". *Foundations of Language*, 11 (pp.231-246).
- EMONDS, Joseph (1972): "Evidence that Indirect Object is a Structure-Preserving Rule", *Foundations of Language*, 8. (pp.546-561).
- ESPINAL, M. Teresa (1985): *Anàlisis interpretatives i teoria lingüística*. Tesi doctoral, Universitat Autònoma de Barcelona.
- FABB, Nigel A.J. (1984): *Syntactic Affixation*. Tesi doctoral, MIT.
- FABRA, Pompeu (1932): *Diccionari General de la Llengua Catalana*. Edhasa, Barcelona, 1982¹⁶. [Citat com DGLC].
- FABRA, Pompeu (1954-56): *Converses Filològiques*. Barcino, Barcelona. (2 vol.)
- FABRA, Pompeu (1956): *Gramàtica Catalana*. Teide, Barcelona 1974⁶.
- FABRA, Pompeu (1980): *La llengua catalana i la seva normalització*. MOLL, 28. Eds. 62 - "La Caixa", Barcelona. (ed. a cura de F. Vallverdú)
- FARMER, Ann Kathleen (1984): *Modularity in Syntax: A Study of Japanese and English*. The MIT Press, Cambridge, Mass.
- FERNANDEZ RAMIREZ, Salvador (1986): *Gramática Española. 4. El verbo y la oración*. Arco, Madrid. (Edició a cura d'I. Bosque).
- FERRATER, Gabriel (1969): "Esquelets a l'armari", a Ferrater (1981) (pp.31-33). •

- FERRATER, Gabriel (1981): *Sobre el llenguatge*. Quaderns Crema, Barcelona.
- FIENGO, Robert (1979): *Surface Structure: The Interface of Autonomous Components*. Harvard University Press, Cambridge, Mass.
- FILLMORE, Charles J. (1966): "Towards a Modern Theory of Case", The Ohio State University Project on Linguistic Analysis, Rep. N.13, 1-24. (Citem per la trad. castellana a Contreras (comp.) (1971) (pp.45-65)).
- FILLMORE, Charles J. (1968): "The Case for Case", a Bach - Harms (eds.) (1968). (Citem per la trad. italiana a Boringhieri, Torino, 1978).
- FILLMORE, Charles J. (1971): "Some Problems for Case Grammar". *Monograph Series on Languages and Linguistics*, 24 (pp.35-56). (Citem per la trad. castellana a Sánchez de Zavala (comp) (1976) (pp. 171-200)).
- FILLMORE, Charles J. (1977): "The Cases for Case Reopened", a *Syntax and Semantics*, vol. 8 (editat per P. Cole i J. Sadock). Academic Press, New York (pp.59-82).
- FODOR, Janet (1980): *Semantics. Theories of Meaning in Generative Grammar*. Harvard University Press, Cambridge, Mass.
- GILI, Samuel (1961): *Curso Superior de Sintaxis Española*. Vox, Barcelona, 1976.
- GIORGI, Alessandra (1983): "Toward a Theory of Long Distance Anaphors". Ms. Istituto di Psicologia, CNR, Roma. [Publicat a *The Linguistic Review*, 3/4 (pp.307-361)].
- GIORGI, Alessandra (1984): "On C-command and Binding within NPs". Ms. CNR, Roma.
- GIORGI, Alessandra (1985): "The Proper Notion of C-command and the Binding Theory: Evidence from NPs". Ms. Istituto di Psicologia, CNR-Roma. [Apareixerà a *Proceedings of NELS*, 16].
- GOLDIN, Mark G. (1967): *Spanish Case and Function*. Georgetown University Press. Washington.
- GRAFFI, Giorgio (1984): "Relazioni tra proprietà lessicali e rappresentazioni sintattiche", *Lingua e Stile*, XIX/1 (pp.7-39).
- GREENBERG, Joseph H. (ed.) (1978): *Universals of Human Languages*, IV (Syntax). Standford University Press, Standford.
- GRIMSHAW, Jane (1979): "Complement Selection and the Lexicon", *LI*, 10/2 (pp.279-326).

- GRIMSHAW, Jane (1981): "Form, Function and the Language Acquisition Device", a Baker - McCarthy (eds.) (1981) (pp. 165-187).
- GRODZINSKY (1985): "Neurological Constraints on Linguistic Theories". Ms. MIT. (presentat al GLOW-1985 de Brusel.les).
- GRUBER, Jeffrey S. (1965): *Studies in Lexical Relations*. Tesi doctoral, MIT (reproduïda per IULC, 1970).
- GRUBER, Jeffrey S. (1967): "Look and see", *Language*, 43 (pp. 937-47).
- GUÉRON, Jacqueline (1981): "Logical Operators, Complete Constituents and Extraction Transformations", a May - Koster (eds.) (1981) (pp.65-142).
- GUÉRON, Jacqueline (1984): "Locative Small Clauses and the Definiteness Effect". Ms. Université de Paris VIII.
- GUÉRON, Jacqueline (1986): "Le verbe avoir". Ms. Université de Paris VIII.
- HALE, Ken - Jay KEYSER (1985): "Some Transitivity Alternations in English". Ms. MIT.
- HALE, Ken - Jay KEYSER (1986): "A view from the middle". Ms. MIT.
- HALL PARTEE, Barbara (1965): *Subject and Object in Modern English*. Tesi doctoral, MIT (distribuïda per LAUT, Trier, 1976).
- HALLIDAY, Michael A.K. (1967): "Notes on Transitivity and Theme in English", *Journal of Linguistics*, III (pp. 37-81 i 199-244).
- HOEKSTRA, Teun - Harry van der HULST - Michael MOORTGAT (eds.) (1980): *Lexical Grammar*. Foris, Dordrecht.
- HORNSTEIN, Norbert (1975): "S and the X' Convention", *Montreal WPL*, 4. McGill University, Montreal.
- HORNSTEIN, Norbert (1984): *Logic as Grammar*. The MIT Press. Cambridge, Mass.
- HUANG, Cheng-Teh James (1982): *Logical Relations in Chinese and the Theory of Grammar*. Tesi doctoral, MIT.
- IKEGAMI, Yoshihiko (1973): "A Set of Basic Patterns for the Semantic Structure of the Verb", *Linguistics*, 117 (pp.15-58).
- JACKENDOFF, Ray S. (1972): *Semantic Interpretation in Generative Grammar*. The MIT Press, Cambridge, Mass.
- JACKENDOFF, Ray S. (1974): "A Deep Structure Projection Rule", *Linguistic Inquiry*, 5/4 (pp. 481-505).

- JACKENDOFF, Ray S. (1975): "Morphological and Semantic Regularities in the Lexicon", *Language*, 51 (pp.639-671).
- JACKENDOFF, Ray S. (1976): "Toward an Explanatory Semantic Representation", *Linguistic Inquiry*, 7/1 (pp.89-150).
- JACKENDOFF, Ray S. (1977): *X' Syntax: A Study of Phrase Structure*. The MIT Press, Cambridge, Mass.
- JACKENDOFF, Ray S. (1983): *Semantics and Cognition*. The MIT Press, Cambridge, Mass.
- JACOBS, Roderick - Peter ROSENBAUM (eds.) (1970): *Readings in English Transformational Grammar*. Ginn, Waltham, Mass.
- JAEGGLI, Oswaldo (1981): *Topics in Romance Syntax*. Foris, Dordrecht.
- JAEGGLI, Oswaldo (1984): "Passive". Ms. USC.
- JAYASEELAN, Karattuparambil A. (1984): "Complex Predicates and θ -Theory". Ms. CIELF, Hyderabad.
- JESPERSEN, Otto (1924): *The Philosophy of Grammar*. George Allen & Unwin Ltd., Londres. (Citem per la trad. castellana a Anagrama, Barcelona, 1975).
- JUNGER, Judith (1983): "The Problem of the Passive in Constructions of Perception and Cognition in Modern Hebrew", a Bennis - Lessen Kloeke (eds.) (1983) (pp.115-123).
- KATZ, Jerrold J. - Paul M. POSTAL (1964): *An Integrated Theory of Linguistic Descriptions*. The MIT Press, Cambridge, Mass.
- KAYNE, Richard (1975): *Syntaxe du Français*. Seuil, Paris.
- KAYNE, Richard (1984): "Datives in French and English", a Kayne (1984b) (pp. 193-202).
- KAYNE, Richard (1984b): *Connectedness and Binary Branching*. Foris, Dordrecht.
- KAYNE, Richard (1984c): "Principles of Particle Constructions". Ms. Université de Paris VIII.
- KEYSER, Samuel J. - Thomas ROEPER: (1984): "On the Middle and Ergative Constructions in English", *Linguistic Inquiry*, 15/3 (pp.381-416).
- KIMBALL, John P. (1973): *The Formal Theory of Grammar*. Prentice-Hall, New Jersey. (Citem per la trad. castellana a Gredos, Madrid, 1978)
- LAKOFF, George (1966): "Stative Adjectives and Verbs in English". Report No. NSF-20, Harvard Computation Laboratory.

- LAKOFF, George (1968): "Instrumental Adverbs and the Concept of Deep Structure", *Foundations of Language*, 4/1 (pp.4-29). (Citem per la trad. castellana a Sánchez de Zavala (comp.) (1974) (pp. 188-225)).
- LAKOFF, George (1970): *Irregularity in Syntax*. Holt, New York.
- LEE, D.A. (1973): "Stative and Case Grammar", *Foundations of Language*, 10 (pp.545-568).
- LEES, Robert B. (1960): *The Grammar of English Nominalizations*. Mouton, The Hague.
- LEHMANN, Winfred (ed.) (1978): *Syntactic Typology*. The Harvester Press, Sussex.
- LEVI, Judith N. (1978): *The Syntax and Semantics of Complex Nominals*. Academic Press, London.
- LEVIN, Lori - Malka RAPPAPORT - Annie ZAENEN (eds.) (1983): *Papers in Lexical-Functional Grammar*. IULC.
- LOIS, Ximena (1982): *Sur l'accusatif prépositionnel*. Mémoire de Maîtrise, Université de Paris VIII.
- LONGOBARDI, Giuseppe (1986): "Sulle piccole isole". Ms. SNS, Pisa.
- LUQUE DURAN, Juan D. (1973): *Las preposiciones*. SGEL, Madrid.
- LYONS, John (1967): "A Note on Possessive, Existential and Locative Sentences", *Foundations of Language*, 3 (pp.397-402).
- LYONS, John (1968): *Introduction to Theoretical Linguistics*. (Citem per la trad. castellana a Teide, Barcelona, 1977⁴).
- LYONS, John (1977): *Semantics*. (Citem per la trad. castellana a Teide, Barcelona, 1980).
- MANZINI, M.Rita (1983): *Restructuring and Reanalysis*. Tesi doctoral, MIT.
- MARANTZ, Alec P. (1981): *On the Nature of Grammatical Relations*. Tesi doctoral, MIT. [Publicada a The MIT Press, Cambridge, Mass., 1985].
- MAY, Robert - Jan KOSTER (eds.) (1981): *Levels of Syntactic Representation*. Foris, Dordrecht.
- MCCAWLEY, James D. (1968): "Lexical Insertion in a Transformational Grammar without Deep Structure", a *Papers from the Fourth Regional Meeting of the Chicago Linguistic Society* (pp.71-80). (Citem per la trad. castellana a Sánchez de Zavala (comp.) (1974) (pp.259-275)).

- MIGUEL, Elena de (1986): "Sulla Regola di Formazione degli Aggettivi in -ble in Spagnolo". Ms. Universidad Autónoma de Madrid. [Apareixerà a la *Rivista de Grammatica Generativa*].
- MOLINER, María (1975): *Diccionario de Usos del Español*. Gredos, Madrid, 1986 (2 vol.). [Citat com DUE].
- MOLL, Francesc de Borja (1975): *Gramàtica Catalana*. Raixa, Palma.
- NADAL, Josep M. (1971): *Las nominalizaciones del catalán*. Tesi de Llicenciatura, Universitat de Barcelona.
- NADAL, Josep M. (1973): "Introdució a l'estudi de les oracions complementives del català", a Tate - Yates (a cura de) (1976) (pp.115-140).
- NADAL, Josep M. (1976): "Sintaxi abstracta i derivació: transitivitat vs. intransitivitat en el català actual", a Sánchez de Zavala (ed.) (1976) (pp. 151-193).
- NEWMAYER, Frederick (1980): *Linguistic Theory in America*. Academic Press, New York.
- PALMER, F.R. (1976): *Semantics: a new outline*. Cambridge University Press. Cambridge, 1979.
- PAR, Anfon (1923): *Sintaxi Catalana*, Halle.
- PERLMUTTER, David M. (1978): "Impersonal Passives and the Unaccusative Hypothesis", *BLS*, 4 (pp.157-189).
- PERLMUTTER, David M. - Carol ROSEN (eds.) (1984): *Studies in Relational Grammar*, 2. University of Chicago Press, Chicago.
- PESETSKY, David (1982): *Paths and Categories*. Tesi doctoral, MIT.
- PESETSKY, David (1985): "Morphology and Logical Form", *Linguistic Inquiry*, 16/2 (pp.193-246).
- PESETSKY, David (1986): "Semantic and Syntactic Selection". Conferència al GLOW-1986, Girona.
- PETERSON, Thomas H. (1983): "Semantic Structure", *Journal of Linguistics*, 19 (pp.79-114).
- PICALLO, Carme (1985): *Opaque Domains*. Tesi doctoral, CUNY.
- POSER, William (1982): "Lexical Rules May Exchange Internal Arguments", *The Linguistic Review*, 2/1 (pp.97-100).
- POSTAL, Paul (1971): *Cross-Over Phenomena*. Holt, New York.

- RANDALL, Janet H. (1984a): "Thematic Structure and Inheritance", *Quaderni di Semantica*, V/1 (pp.92-110).
- RANDALL, Janet H. (1984b): "Grammatical Information in Word Structure", *Quaderni di Semantica*, V/2 (pp.313-330).
- RAPPAPORT, Malka (1983): "On the Nature of Derived Nominals", a Levin, Rappaport i Zaenen (eds.) (1983).
- REAL ACADEMIA ESPAÑOLA (1973): *Esbozo de una Nueva Gramática de la Lengua Española*. Espasa Calpe, Madrid, 1978.
- REGULA, M. - J. JERNEJ (1965): *Grammatica Italiana Descrittiva. Su basi storiche e psicologiche*. Francke Verlag, Berna-Munic, 1975.
- RENZI, Lorenzo (en prep.) (a cura de): *Grande Grammatica di Consultazione della Lingua Italiana*. Bologna.
- RIGAU, Gemma (1978): "Hi, datiu inanimat", *Els Marges*, 12 (pp.99-102).
- RIGAU, Gemma (1982): "Inanimate Indirect Object in Catalan", *Linguistic Inquiry*, 13/1 (pp. 146-150).
- RIGAU, Gemma (1984): "De com si no és conjunció i d'altres elements interrogatius", *Estudis Gramaticals*, 1. Universitat Autònoma de Barcelona (pp. 249-278).
- RIZZI, Luigi (1982): "On Chain Formation". Ms. Università della Calabria.
- RIZZI, Luigi (1984): *Spiegazione e Teoria Grammaticale*. CLESP, Padova.
- RIZZI, Luigi (1985): "Null Objects in Italian and the Theory of pro". Ms. MIT. [Publicat a *Linguistic Inquiry*, 17/3 (pp.501-557)].
- ROEGUEST, E. (1978): "Réflexions sur le rôle du a internominal en espagnol", *Folia Linguistica*, XII,12 (pp.117-136).
- ROEPER, Thomas (1984): "Implicit Arguments". Ms. University of Massachusetts, Amherst.
- ROGERS, Andy (1971): "Three Kinds of Physical Perception Verbs", a Papers from the Seventh Regional Meeting Chicago Linguistics Society. (Citem per la trad. castellana a Sánchez de Zavala (comp.) (1976) (pp. 141-163)).
- ROHLFS, Gerhard (1954): *Grammatica storica della lingua italiana e dei suoi dialetti. Sintassi e formazione delle parole*. Einaudi, Torino, 1969.
- ROSEN, Carol (1984): "The Interface between Semantic Roles and Initial Grammatical Relations", a Perlmutter - Rosen (eds.) (1984) (pp.38-77).

- ROTHSTEIN, Susan D. (1983): *The Syntactic Forms of Predication*. Tesi doctoral, MIT.
- RUWET, Nicolas (1968): *Introduction à la Grammaire Générative*. Plon, Paris.
- RUWET, Nicolas (1972): *Théorie Syntaxique et Syntaxe du Français*. Seuil, Paris.
- RUWET, Nicolas (1983): "Du bon usage des expressions idiomatiques dans l'argumentation en syntaxe générative", *Recherches Linguistiques*, 11 (pp.6-84).
- SAFIR, Ken (1982): *Syntactic Chains and the Definiteness Effect*. Tesi doctoral, MIT. [Publicada a Cambridge University Press, Cambridge].
- SANCHEZ DE ZAVALA, Victor (comp.) (1974): *Semántica y Sintaxis en la Lingüística Transformatoria / 1*. Alianza, Madrid.
- SANCHEZ DE ZAVALA, Victor (comp.) (1976): *Semántica y Sintaxis en la Lingüística Transformatoria / 2*. Alianza, Madrid.
- SANCHEZ DE ZAVALA, Victor (ed.) (1976): *Estudios de Gramática Generativa*. Labor, Barcelona.
- SCALISE, Sergio (1984): *Morfologia Lessicale*. CLESP, Padova.
- SCALISE, Sergio (1984b): *Generative Morphology*. Foris, Dordrecht.
- SIEGEL, Muffy (1971): "Some Transderivational Constraints in English". Ms. MIT.
- SIEGEL, Dorothy (1973): "Nonsources of Unpassives", a *Syntax and Semantics*, vol. 2 (editat per J.P. Kimball). Academic Press, New York (pp. 301-317).
- SMITH, Carlota (1964): "Determiners and Relative Clauses in a Generative Grammar of English", *Language*, 40 (pp. 37-52).
- SOLA, Joan (1972): *Estudis de Sintaxi Catalana*, 1. Eds. 62, Barcelona.
- SOLA, Joan (1981); "La passiva. Les passives", *Papers d'Estudi*, 2.
- STOWELL, Tim (1981): *Origins of Phrase Structure*. Tesi doctoral, MIT.
- STOWELL, Tim (1983): "Subjects across categories", *The Linguistic Review*, 2/3 (pp.285- 312).
- STOWELL, Tim (1985): "Levels of Representation and Constituent Structure". Conferència a la Universitat Autònoma de Barcelona.

- STOWELL, Tim (1986): "Psych-Movement in the Mapping from D-structure to Logical Form". Comunicació al GLOW-Girona. ('Abstract' al *GLOW Newsletter*, 16 (pp.75-77)).
- SZABOLCZI, A. (1984): "From the Definiteness Effect to Lexical Integrity" [Apareixerà als *Proceedings of the Groningen Round Table on the Definiteness Effect*].
- TATE, R.B. - Alan YATES (a cura de) (1976): *Actes del III Col.loqui Internacional de Llengua i Literatura Catalanes* (Cambridge, 9-14 abril 1973). The Dolphin Book, Oxford.
- TORREGO, Ester (1981): "On Inversions in Spanish and Some of its Effects". Ms. University of Massachusetts.
- TORREGO, Ester (1983): "Sobre la asignación de Caso en las construcciones ergativas". Conferència a la Universitat Autònoma de Barcelona.
- TORREGO, Ester (1984): "Algunas observaciones sobre las oraciones existenciales en español", a *Estudis Gramaticals*, 1. Universitat Autònoma de Barcelona. (pp. 329-339).
- TULLER, Laurice (1986): *Bijective Relations in Universal Grammar and the Syntax of Hausa*. Tesi doctoral, UCLA.
- VESTERGAARD, Torben (1977): *Prepositional Phrases and Prepositional Verbs*. Mouton, The Hague.
- VIANA, Amadeu (en prep.): *Les oracions finals*. Tesi doctoral, Universitat de Barcelona.
- WASOW, Thomas (1977): "Transformations and the Lexicon", a Culicover et al. (eds.) (1977) (pp.327-360).
- WIERZBICKA, Anna (1982): "Why can you have a drink when you can't *have an eat?", *Language*, 58/4 (pp.753-799).
- WIERZBICKA, Anna (1986): "The Semantics of *internal dative* in English", *Quaderni di Semantica*, 7/1 (pp.121-135).
- WILLIAMS, Edwin (1980): "Predication", *Linguistic Inquiry*, 11/1 (pp.203-238).
- WILLIAMS, Edwin (1981): "Argument Structure and Morphology", *The Linguistic Review*, 1/1 (pp.81-114).
- ZINGARELLI, Nicola (1973): *Vocabolario della Lingua Italiana*. Zanichelli, Bologna, 1982¹⁰.
- ZRIBI-HERTZ, Anne (1978): "Le poulet a cuit, le poulet s'est cuit", *Studies in French Linguistics*, 1/1.

- ZUBIZARRETA, M.Luisa (1982): *On the Relationship of the Lexicon to Syntax*. Tesi doctoral, MIT.
- ZUBIZARRETA, M.Luisa (1985): "The Relation between Morphophonology and Morphosyntax: the Case of Romance Causatives", *Linguistic Inquiry*, 16/2 (pp. 247-289).
- ZUBIZARRETA, M.Luisa (1986): "Two Levels of Lexical Representation: Lexico-semantic Structure and Lexical Structure". Comunicació al GLOW-Girona. ('Abstract' al *GLOW-Newsletter*, 16 (pp. 84-86)).
- ZUBIZARRETA, M.Luisa (1986b): "Levels of Lexical Representation: Lexico-semantic Structure and Lexico-Syntactic Structure". Ms. Tilburg University.

NOTA: Els títols precedits del símbol ○ corresponen a referències indirectes.

UNIVERSIDAD AUTÓNOMA
DE BARCELONA
BIBLIOTECA

REG. 137 007

SIG. TUAB/262

